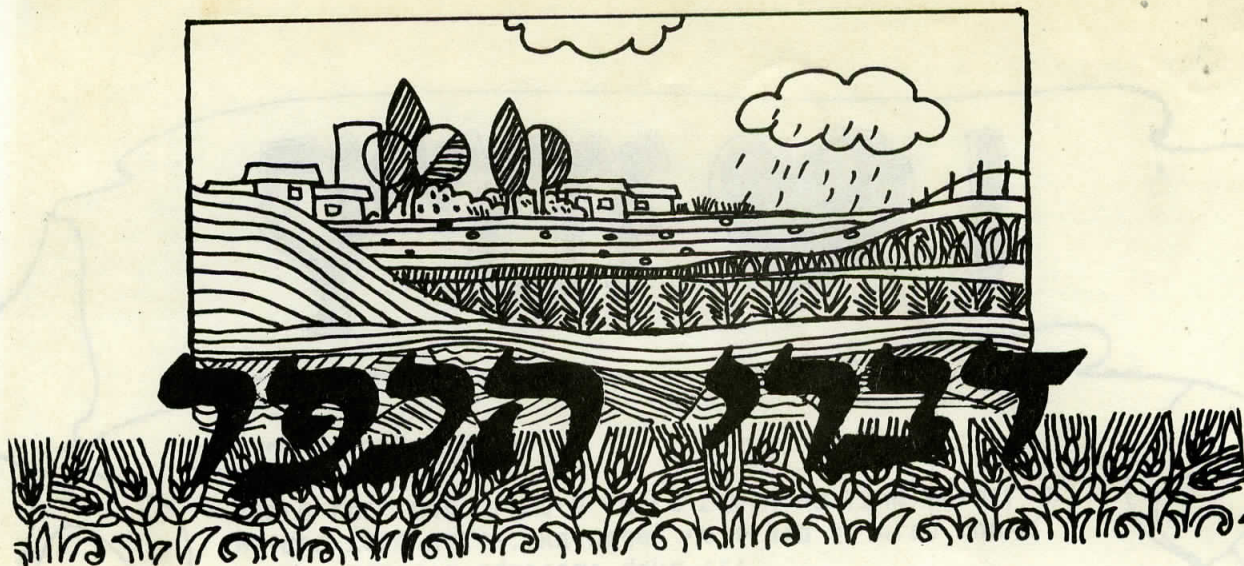

עוד יום של חרף עוזב

החרף תופש אותו בגרונו, כפור
 נושך את פניו, שקיפות מישורים
 וזרון קטרים שהשאירו מכתבים
 של עשן על בדידות השמים.
 ילד היה רכוב על כתפיו בגלל הבץ
 וגדמי קוצים שהותירו שרפות הקיץ.
 ילד של בקר חרף טופס בעקבי נעליו
 הקטנות על תף החזה.
 הולכים לחפש ארניות. הולכים.
 הכתפים צונחות פתאם מכבד עצמן
 שום דבר לא טופף על חזהו
 בחרף הזה, אבל החריפות איננה עוזבת
 ושקיפות קרה ותונה רוויה של אדמת-חרף
 והקנת ראש נכלמת של רקפות
 ואבו אחת

מנחה על כתפו

נתן יונתן

A simple line drawing of a bird perched on a cloud. The bird is facing left, with its beak open as if singing. It has a small tuft of feathers on its head and a large, rounded tail. The cloud it sits on is fluffy and rounded. The background is plain white.

צ פ נ ר ה

7 11 1

[illegible]

מזל טוב... מזל טוב...

י מ י - ה נ ל ד ת

17.12. אנדי אגם
רפי שיינגזיכט
כרמי סיבה
דני קפלן

18.12. אלן איסטון
פט בן-זאב

יונתן עתיר (נכד משפ' ר.
גבי קלייר לויך) מנדז'יגורסקי

19.12. הרי בילגורי

גדעון נוה
טל קרמר (נכד משפ' בן-צבי)

20.12. אריה ניצן

21.12. מטי דיבון
מר מאיר פקר

22.12. שולי דיבון
23.12. זהר בן-דוד

י מ י - נ י ש ו א י נ

21.12. ג'יין ופרנק וטרמן
אבלין והרולד וולר

ברכת מזל טוב מיוחדת (במקום התנצלות)

ל גבי קלרה סטריקובסקי
להולדת הנינה
נכדתה של מינה
בתם של צייבי ואידו

יומן תרבות

ב-16/12 במנצאי-שבת! כאן בכפר הנשיא! באולם "דדו", בשעה 21.00!

א ל י ס ו נ ק ר א ו ס נ י ו ב י נ ו ס ט י י ש ו

ALISON KRAUSS AND UNION STATION

זו להקת קאונטרי ידועה ממדינת אילינוי, ארה"ב. בלהקה ארבעה חברים: שתי זמרות ושני זמרים, אשר מנגנים בכינור, בג'יט, גיטרה אקוסטית ובאס. הלהקה מרבה להופיע בפסטיבלים למוסיקת קאונטרי ו"בל-גרסי" וידועה לשוחרי מוסיקה זו גם מחקליטים. שיריה משודרים באופן קבוע מעל גבי האתר.

הופעתה של הלהקה בארץ הן במסגרת סיבוב הופעות במדינות המזרח התיכון - כולל ארצות ערב - ובחסות השגרירות האמריקנית.

ההופעה בארץ הן בתל-אביב, בירושלים, בבאר שבע ו... בכפר הנשיא.

א ל ת ח מ י צ נ !

שבת שלום
רונה ו. התרבות

מה נשמע ?

* כמובן, החדשה הטרייה והמעודדת השבוע היא ש"עשינו את זה" (ראה גם כתבה בעלון להלן) הסחורה יצאה במועד, המזמין מרוצה וגם חור אחד קטן נסתם בכיס הגזבר.

* מלבד זה מעסיק אותנו נושא התיירות. לצמוח? לפתח? ואם כן, לאיזה כיוון? הדיון רק התחיל והשבוע בעלוננו תוכלו לקבל מידע והערות בדיון משני בעלי ניסיון.

* בשני ענפי ספורט שונים היתה לנו נציגות מכובדת בשבועות אלה. לן וייטראוב זכה במקום שני באליפות הטניס הארצית של ההתישבות העובדת לגילאי +55. ובקצה השני של סולם הגילים התברג טל פק, אחרי שינוי קל בשנת הלידה שלו, למרתון הכנרת (42 ק"מ). החזיק מעמד יפה וגמר לא בלין האחרונים. הוא התאמן בריצות ב"ן "עמק החולה" וכפר הנשיא.

* תלמידי כיתה י"א (בחלקם) יצאו השבוע לסמינר בנושא יהדות בגוש קטיף. נקווה לשמוע רשמים.

* "חנות יד שנייה" התחילה בעסקים ואפשר למצוא שם בהחלט מציאות. האם הדבר יפגום בנכונותכם לתרום צעצועים וספרים ל"אלין" השנה? (ראה בקשה בעמ' 12)

* כדי להמחיש לכם מה זאת "עיתונות אובייקטיבית", אני מצרפת את הקטע ש"בישלו" בעלון "גליל עליון" בקשר לקו הפתוח, שהחלטנו לסגור אחרי שני נסיונות נפל!

אני מקווה שגם הקטע המזויע על מכירת חלקות קבר באדמת כפר גלעדי הוא סתם "ברווז עיתונאי".

* נסיעה טובה ולהתראות רק בשמחות לנועם, שחוזר לאנגליה. להתראות גם לאיתן נמלי, החוזר לארה"ב:

* ברוכה הבאה לענת, בת מאומצת אצל משפחת גולדברג, שעל קבלתה לשיקום החלטנו באסיפה לפני שבוע. בהצלחה לכולנו. בינתיים שבת שלום

א ב ג ה

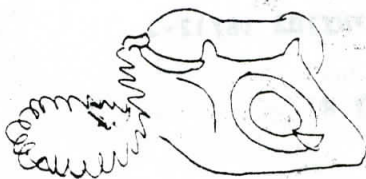
נ.ב. האם את/ה מוכשר/ת בענייני איור/עיסור/גרפיקה? אנחנו מחפשים מעטר(ת) נוסף(ת) על רג'י פ. שעסקה (ועוסקת) במלאכה זו כבר זמן רב עם הצעות שמיות נא לפנות אל רג'י או אל אנגה.

כמו כן דרושים לבנו כותבי 'מה בשמע' - בעיקר צעירים ושנונים, וינדעים את רזי המשק והחברה - אבל כל מתנדב/ת יתקבל בשמחה.

כפר הנשיא

קו פתוח

בעלי התפקידים חיכו במשרדיהם כדי להקשיב, לשמוע ולענות לחברים, שפנו אליהם טלפונית - והשאלות הגיעו לכולם - והנושאים מגוונים ומטרדיים. 3 פעמים כבר נפתח קו זה.

נדע מה נדרש מאיתנו.

כבעלת ניסיון בענף התארחות (7 שנים בתפקיד ביהולי ב"בית ישע", בית ההבראה הננתיק של גבעת ברנר), אני מרשה לעצמי להעלות כמה הרהורים - לאו דווקא מעודדים - על הבעייתיות של ענף זה ביישוב קיבוצי - לפני שנחליט על הרחבת ה"מלנון" בכפר הנשיא וכל הכרוך בכך.

לפי ניסיוני, מוקד העניין הוא צוות העובדים. העבודה בענף זה דורשת מאמצים מיוחדים: קודם כול, נכונות לשרת, במובן המקורי של המילה, אנשים זרים, לא תמיד סימפטיים ולפעמים בעלי דרישות מופרזות, לפי הרגשתנו. נכונות זו נדירה מאוד אצל חברי קיבוץ ובניו-בנותיו. העבודה מתבצעת לעיתים קרובות בשעות לא מקובלות עלינו - בערבים, בשבתות ובחגים ותמיד צריך לעמוד לרשות האורח באדיבות מירבית, בסבר פנים יפות, בלי לגלות סימן של עייפות או קוצר-רוח. צריך "להעמיד פנים" - גם לזה אנחנו לא כל-כך רגילים ואפילו סולדים ממנו. בקיצור, כל המפעל עומד ונופל עם צוות העובדים, תלוי במידת מסירותו ויכולתו לספק את הדרישות המיוחדות של ענף זה. ואם לחזור אל ניסיוני האישי - למצוא את העובדים המתאימים מבין חברי הקיבוץ נעשה עם הזמן יותר ויותר קשה, עד שלבסוף נעזר הענף בעזרה מאסיבית של עובדות שכירות, נעד שחוסל כליל...

והתנסייתי בחופעה נוספת: בין האורחים שפקדו את "בית ישע" בלטו הישראלים לשלילה. הם היו חסרי נימוס, קולניים והשאירו חדרים מלוכלכים ביותר. מעציב, אבל עובדה. רק התיירים היהודים מארה"ב עלו עליהם בתכונות הנ"ל... יש בפרויקט שלנו עוד היבט - אפשרות הפלישה של אנשים זרים לתוך חיינו, יום יום ושעה שעה, בלי אפשרות לתחום גבולות של מותר ואסור, כי הרי אנחנו אמורים לפתוח את ביתנו בפני אורחינו אלה. בלי להפעיל יותר מדי את כוח הדמיון, ניתן לצפות לא מעט אי-נעימויות גם מבחינה זו. נראה לי שחשוב לקחת את כל האמור לעיל בחשבון.

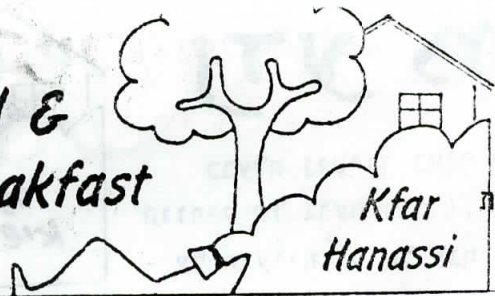
רות גלעד

נר זכרון

י"ט בכסלו - לואיזה נתן
כ"א בכסלו - גבי לילי רזניק
כ"ה בכסלו - משה דוארי

Bed & Breakfast

ת י י ר נ ת נ כ פ ר ה ב ש י א

על סמך הניסיון שרכשתי בהייתי מנהל חברה תיירותית באילת (בבעלות עמי בן-צבי) נעצם חיים במשך שלוש שנים בעיר תיירותית מובהקת, הנני מרגיש חובה להעמיד את נושא התיירות שבדיןן אצלנו בפרופורציה הנכונה, ולהסביר מה הם הדברים שיכולים להינתן מתאימים לנו ומה הדברים שלא מתאימים.

סוגי התיירות מתחלקים לשניים:

(א) קבוצות (ב) בודדים
סוג א' - קבוצות: טיפול בקבוצות מתחלק ל-3 תחומים: 1. לינה בלבד. 2. לינה ומוקדי פעילות, כגון סיורים וכד'. 3. מוקדי פעילות וסיורים בלבד.

לטיפול הקבוצות קיימת מערכת ממנסדת ונותיקה, משומנת היטב. במערכת יש הרבה שותפים: בתי מלון, בתי הארחה, חברות תיירות, מדריכי טיולים עצמאיים, חברות אוטובוסים, מוסדות כמו החברה להגנת הטבע, עיריות, ועדי עובדים וכו'. גודל הקבוצה בד"כ נע בין אוטובוס אחד ל-5 אוטובוסים, כשבכל אוטובוס יכולים להיות 50 תיירים + נהג + מדריך. חישוב מספר החדרים לאוטובוס אחד הוא בין 60-70%, כלומר 32 חדרים !!

לינת הקבוצות פירושה:

- העמדת אדם 24 שעות במלונן.
- אזור אחד לכל החדרים (לא מפוזרים).
- דאגה לטיפול שוטף.
- קיום ארוחות בשעות לא מקובלות.
- אפשרות לתת בידור ושירותים אחרים.

על-מנת לזכות בזרימה שוטפת של תיירים יש להתמודד עם מערכת מאוד תחרותית ומקצועית. בנוסף לאמור לעיל, אנחנו חייבים להיות עם יתרון ברור לעומת מתחרינו.

(ב) בודדים

בודדים מגיעים בכוחות עצמם וצורכים מעט טיפול, אוכלים בארוחות רגילות. במאמץ קטן מאוד ניתן להגיע לתפוסה טובה בכל ימות השנה. מערך החדרים יכול להיות בגדלים שונים ובכמויות משתנות, לפי צורכי המשק.

לסיכום: אני מציע להמשיך לתפעל את המערכת הקיימת של 12 יחידות ולרדת מהרע-יון של לינת קבוצות, מהטעמים הבאים:

בודדים

- אין צורך ביידע מיוחד להפעלת המערכת הקיימת.
- ניתן להקטין או להגדיל את מספר החדרים לפי רצוננו, ללא תלות בגורם אחר.
- אין צורך שכל החדרים יהיו באותו אזור.
- הגדלת התפוסה אינה מסובכת.
- מחיר הלינה לבודד הרבה יותר גבוה מאשר לקבוצה.
- אין תחרות גדולה בתחום זה.
- אין צורך במערכת שיווק מסובכת והתקשרויות עם גורמי חוץ.
- קבלת בודדים וטיפול בהם פשוט ונוח יחסי.
- אין צורך בנוכחות מתמדת במלונן.
- זמני ארוחות מקבילות לארוחות סדירות של המשק ולא נוצר לחץ בחדר-האוכל.
- כוח-האדם הדרוש נמצא, הרנוחיות היחסית הצפויה טובה מאוד.

קבוצות

- אנחנו חייבים להיות קשורים לגורמי חוץ, כאשר השליטה אינה בידינו.
- מחיר הלינה לקבוצה נמוך יותר.
- הלוגיסטיקה בטיפול בקבוצות מורכבת ומסובכת.
- עיסוק בניהול פרויקט כזה דורש מיומנות ויידע רב.

(המשך בעמ' 6)

תיירות - תיירות ---

(תיירות בכפר הנשיא - המשך)

5. התחרות קשה בינתר בענף זה.
6. אין לנו יתרון על אחרים (מלונות נכני), אלא להיפך, יש לנו רק חסרונות.
7. מספר החדרים הדרושים ללינת קבוצות הוא 35-40 ו11
8. מערכת לא גמישה מבחינת כוח אדם. צריך להיות בעל ידע.
9. בהגעת קבוצה יש צורך לטפל בה מיד, על אף חוסר מידע מוקדם על איחורים או הקדמה.
10. זמני ארוחות יכולים להיות לא שגרתיים.
11. לא ניתן להפעיל את המערכת בכוח-אדם מלא וקבוע, אלא יש צורך בהעמדת כוח-אדם נוסף בכוננות מתמדת, ללא ידע מוקדם מתי יהיו זקוקים לו.

אני כן מציע להמשיך לבדוק אנפציות לתיירות חלופית, ללא לינה או עם לינה ע"י גורם חוץ, כלומר: הקמת פארק תיירות בבעלות חברה מבחוץ, דוגמת "אילן", בשטח שלנו. כמו כן, שאנחנו נספק את הארוחות ו/או חלק מכוח-האדם ובכך לא יידרשו השקעות מצידנו, אולם נוכל להרוויח יפה מהפעלת המערכות הקיימות (מטבח וח"א) ומאחוז של ההכנסה מהתייר.

בברכה
ברוס ויטהם

חשכל

למי יש תשובות עבורי?

אני מעוניינת לדעת באיזה משעות היום, בחורף וגם בקיץ, מחיר החשמל הוא היקר ביותר, באיזה הזול ביותר וכן אם יש מחיר בינוני ומתי?

נאמר לי פעם שיקר יותר להדליק נלכבות מנורת פלואורוסצנט, מאשר להשאיר אותה דלוקה. האם זה נכון? ואם כן, בכמה זמן מדובר? למשל, השעה הקרובה, האם כדאי להשאיר את האור דולק?

דרך-אגב, למדתי מאיזי דרך אחת לחסוך חשמל. תמיד, לפני השינה, הוא היה מכין לנו כוס תה ואת המים הרוותחים שנשארו. בקומקום היה מיד מוזג לתרמוס. בבוקר, כשקמנו, הדבר הראשון שעשינו - כמובן, לשתות כוס תה! איזי שפך את המים מהתרמוס לקומקום ובין רגע המים רתחו ובזמן צחצוח השיניים התה was brewing! עכשיו אני משתמשת בשיטה זו כל הזמן, לא רק בלילה - זה בהחלט חוסך חשמל וגם זמן!

מ ט י

תודה!

אנ-יש שגר לכתובה ב"דבריי"...

ליריב, עמנואלה ואלון פרימנסט, וכן להורים ולילדים שעזרו במלאכה - תודה עבור העזרה בשיפור חזית הבית.

מאיתנו, ילדי השיכבה הבוגרת וצוות המטפלות.

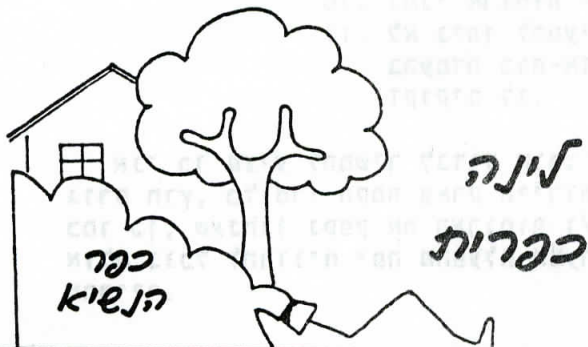
ואם בשיכבה הבוגרת עסקיננו: גם מטפלת נמצאה - בלהה, שנכנסה לעבודה במרץ לפני כשבוע. בהצלחה!

ת"ירות - ת"ירות - ת"ירות - ת"ירות - ת"ירות

להלן המחירונים החדשים שלנו. החברים מתבקשים לגזור ולשמור את הדף הזה עם האינפורמציה המדויקת. המעוניינים לקבל עותקים נוספים למשלוח החוצה, מוזמנים לפנות אלי.

בתודה - קרול בילגורי

נופשים יקרים!

12 חדרים נוחים ושקטים, עומדים לרשותכם בקבוץ כפר הנשיא.

תוכלו לשהות אצלנו באוירה מיוחדת ונעימה ובמחירים סבירים.

מכאן תוכלו לצאת לטיולים וסיורים בנופים והאתרים המרהיבים של הגליל.

בכל חדר תמצאו: מיטה כפולה, (אנו מספקים כלי מיטה ומגבות) ועוד שתי מיטות לילדים. (יש אפשרות להכניס לול במקום מיטה לפי דרישה).

לכל חדר יש מקלחת ושירותים צמודים.

לכל שני חדרים - מטבחון מצוייד במקרר, קומקום חשמלי, קפה ותה.

מחירי חורף ליום (המחיר כולל ארוחת בוקר)

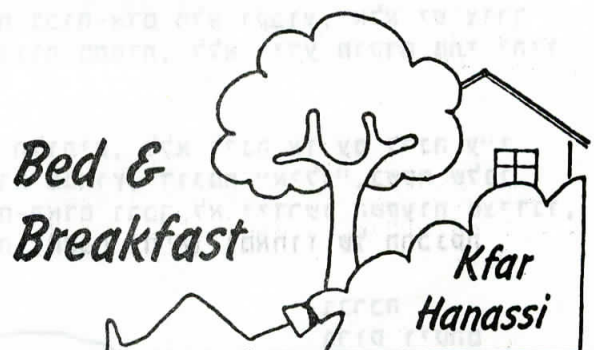
- חדר ליחיד 25 דולר
- חדר זוגי 36 דולר
- ילד (גילאים 2-13) 13 דולר

תוספות

- ארוחת צהריים 7 דולר
- ארוחת ערב (ארוחה קלה) 2.50 דולר
- ארוחת ערב ביום שישי 7 דולר

הזמנות ופרטים נוספים

קיבוץ כפר הנשיא, ד.נ. חבל כורזים
טלפון: 06-932870 (עד 16:00)
06-932943 (אחרי 16:00)
06-932901 (24 שעות)
פקס: 06-932902 (לידי קרול)

While away your time at Kibbutz Kfar Hanassi - center of the Galilee and gateway to the Upper Galilee.

12 rooms available, each room with shower/conveniences and accomodation for two adults and two children (linen and towels provided).

Adjoining rooms with small kitchenette; coffee and tea, on the house.

Winter Rates (per night inc. breakfast)

- Double occupancy \$36.00
- Single occupancy \$25.00
- Child (aged 2-13) \$13.00

Optional

- Lunch \$7.00
- Supper \$2.50
- Dinner (Fri. eve) \$7.00

For further information and reservations

Kibbutz Kfar Hanassi, D.N. Chevel Korazim
Tel. 06-932870 (day)
06-932943 (eve)
06-932901 (24 hrs)
Fax: 06-932902 (Attn. Carol)

"עשינו את זה!"

קרנל מתמנגגת. "ממש ינפי לעכנד עם כל מיני - חברים, ילדים - ולכל אחד איכפת. שואלים בטלפון, אם יש מקום ובאים. יש מין הרגשה של 'יחד' - כמו שהיה פעם!"

שעת האפס הגיעה. יום ב', 11.00 בבוקר. מחר ייצאו מהנמל 55,000 פקקים הר-מטיים ושמחה וששון בארה"ב.

יום ב' בבוקר. שמונה פועלים (2 תופרות מהמחסן, 2 אולפניסטיות, בן לפני גיוס ובן ענד-לא-לפני-גיוס) מרכיבים את המאות האחרונות והבוס הגדול (כרמי) והבוסית הקטנה (קרנל ל.) עוסקים בבדיקת טיב ואריזה.

מסתובב גם מזמין הסחורה - בודק נסופר. "הוא מבסוט?" שאלתי את אלק (בלי אלק אי-אפשר!) "בטח שהוא מבסוט! הוא צריך להיות. אף אחד אחר לא היה עושה את זה באמי-נות כזאת."

"כמה ימים עבד הקנ" שאלתי את כרמי. הוא ביגש ל"לוח ביצוע", התלוי על הקיר. כל הימים כבר סומנו בצהוב - סה"כ 16 ימים, כולל שבתות. "16 ימים, אבל מזה יש להוריד 2 ימי תקלה."

קרנל עדיין באויפורייה. "לא רק שהמיבצע הזה יצר אווירה טובה", היא אומרת, "זה גם סיפק נושא לשיחה בשעות הארוחה במקום הקיטורים והרגשת חוסר-אונים ותסכול שמעת 'כמה עשו אתמול בערב? כמה עשו סך-הכול? איזו קבוצה עשתה שיא?' נכון, הרווח לא מי-יודע-מה ואני גם יודעת שסה"כ זה היה מיבצע קצר. אבל אולי זאת חזרה כללית לבאות."

היה מפחיד לשמוע - "55,000 תוך שבועיים", אבל - עשינו את זה!

דיווח והערכה פחות רגשנית ויותר מדויקת ומפוכחת נקווה להגיש לכם בעתיד הקרוב.

א נ ג ה

אנחנו רוצים להודות מקרב לב לכל האנשים, בעיקר חברים, אבל גם אולפניסטים ובני משק, שטיפלו וסעדו את אמנו בחודשי חיינו האחרונים. במיוחד אנחנו אסירי תודה לויטה ולצוות המרפאה. היא זכתה לטיפול מעל ומעבר בבית הסיעוד בחודשים אלה של חידה.

תודתנו נתונה גם לכל החברים והידידים שבאו לביתנו לנחם אותנו.

ג'רי ודיאן

דבר' - תודה!

תרדה אישית
למי שעזר, תמך - והשתתף איתנו בצערנו.

משפחות שייך ומרקוביץ

היו ימים... ריכוז קניות

יצחק עדר

לפני כמה חודשים מלאו 40 שנה לתפקיד זה בקיבוצנו ולכן הגיע הזמן לספר קצת על גלגוליו.

בעת שיצאנו לעצמאות, באוקטובר 1947, לחדרה, היה האיש שלנו בתל-אביב בשם "בא-כוח חרץ" מספק את כל הצרכים, שהיו צבועים נמעטים. הרכישות מומנו ברובן ע"י תקציבי הסוכנות והלוואות ל"יציד ראשון" של המרכז החקלאי, "ביר" ובנק הפועלים. מצרכי המזון נקנו בחדרה ב"תנובה", חנות ברחוב הגליל ובצרכניה בפינת הדרך שהוליכה אלינו למחנה, ובוצעו ע"י העגלון והפירדה "אפורה".

ב-1948, כשעלינו על הקרקע, קיבל בא-הכוח - משה בן-חיים - עוזר לטיפול בצבא ובמוסדות, להשגת הדברים שהיו נחוצים מעבר למה שהסוכנות הקציבה או נתנה ביצוד לעולים החדשים, שהיו את רוב החברה. בתקופה ההיא, בגלל המקום שעליו התיישבנו, נחשבו למשלט צבאי ואחזקתנו היתה בידי צה"ל. משם קיבלנו את האוכל והדלק, כשה"אספקה הקטנה" באה מהשק"ם. ליצני הדור קבעו אז שבחדרה אוכלים חרא-בלבן ובמנסורה בשר, דבר אמת ויציב, גם אם זה לא היה באשמתנו. מחמת המרחק לא יכולנו להתחלק איתם בשר.

לאחר חתימת הסכם שביתת הנשק עם סוריה ביולי 1949 השתנה מצבנו ומנסורה ירדה מתקן "משלט" לדרגת "יישוב ספר", שבו מחזיק הצבא מחלקת חיילים. ז"א 30-40 חברים נשארו ב"אחזקה צבאית", לפי רשימת המא"ז, והיתר נהפכו לאזרחים. הדבר הצריך מישהו שיטפל בהשגת מזון, שהיה בקיצוב חמור, ויתר הדברים הנחוצים לסדר-יום תקין.

בעת הקמת ענפי המשק ועם הגעתה של נשתי, פרתנו הראשונה, למנסורה, השתחרר בא-הכוח מתפקידו והפך לרפתן. עוזרו - אנס - עלה בדרגה וגם התפקיד עבר שינוי שם ונקרא כעת "גזבר". באוגוסט '49 נבחר במקומו חבר לתפקיד חדש, ששמו "מרכז קניות" ושמושבו במשך השבוע בחיפה, מלון כרמליה, ששם התגוררו גם רוב מרכזי הקניות של קיבוצי הגליל העליון. בעל התפקיד - ג'ו ריפקינד - היה בעצם צריך להיות נוקד, כי הכבשים הראשונים הגיעו זה עתה לבית-המנכחאר, כדייר הראשון, אבל האסיפה החליטה מה שהחליטה ו"דינא מלכותא דינא". ואכן יצא למילוי המשימה: הספקת הצרכים של שני המחנות, בחדרה ובמנסורה. אומנם תוך זמן קצר גברו צורכי הענף והוא הוחזר, כדי לעבוד בדיר והחתום מטה החליפו.

הכנסות בעת ההיא באו מכמה מקורות: הפשרת תקציבי הסוכנות היהודית להתיישבות, טיפין טיפין ובמסורה; הלוואות לסידור ראשון ממוסדות שונים וגם מפלוגת העבודה ששלחנו, החל מ-1947 ועד 1951, לקיבוצים אחרים, כמו אשדות יעקב, קרית ענבים, מעברות, כפר בלום, נאות מרדכי וגם "הצופים אי"י" (כיום מעגן מיכאל) ברחובות, ששם עבדו ב"מכבסה" (בית המלאכה התת-קרקעי לנשק של תע"ש). בנוסף לזה החזקנו קבוצה גדולה בעבודת חוץ באפיקים.

כל ההכנסות היו כטיפה בים הצרכים. כסף אין ולאכול צריך. לכן נהפך מרכז הקניות במהרה ל"גזבר חיפה", שעיקר עבודתו במציאת סוחרים שמוכנים למכור בהקפה, ולנסות להגדיל את החוב הפתוח אצלם מדי חודש בחודשו, בתקווה לימים טובים יותר, כשהכנסות המשק יגדלו.

כעת, ולאחר שננט דור ויותר וקיום חנק ההתיישנות, מותר לספר שעבודתנו לא היתה תמיד "כשר למהדרין", הייתי אפילו מסתכן ואומר פלילית. בתיאום עם הגזבר, שישב בתל-אביב, נהגו אז לגלגל צ'קים (המחאות), ז"א יצרו כסף יש מאין, ע"י כיסוי חוב בבנק בהפקדה צ'ק משוך על בנק אחר מחוץ לעיר, בידיעה שלפי הנוהל שהיה קיים בין הבנקים זה יקח לפחות יומיים עד להצגת ההמחאה לפרעון בבנק השני, שם היו מפקידים צ'ק אחר משוך על בנק בעיר שלישי, וחוזר חלילה. אנו השתמשנו במשולש צפת-חיפה-תל-אביב, שנתן לנו אורך נשימה לשבוע, בתקווה שבינתיים יתקבל "כסף טוב" מהסוכנות או מ"תנובה" ממכירת תוצרת הענפים. הרבה קיבוצים, דלפונים כמונו, עסקו במשחק זה, שהוא בפירוש בניגוד לחוק. הבנקים ידעו טוב מאוד מה מתרחש, אבל היות והם גבו עמלות על כל המחזור הפיקטיבי הזה, שתקו כדג.

בסוף שנות החמישים, עם הנהגת החינוג הישיר הבין-עירוני, שכלולי שיטות העבודה במסלוקה הבין-בנקאית וראשית השימוש במחשבים, בא הקץ לשיטת מימון ביניים זו, שבה היה על מרכז(ת)-הקניות לפנות בכל בוקר בשעה עשר לפקיד הבנק ולשאל "כמה הגיע היום?" ולפי זה ידע(ה) שתוך שעותיים יש למצוא כיסוי להמחאות שהגיעו ע"י החלפת צ'ק עם קיבוץ

(המשך בעמ' 10)

אחר, משיכה עצמית או קבלת גמ"ח (הלונאה לזמן קצר של שבוע-שבועיים - ללא ריבית) מסוחר. עבודה זו גם תבעה שמרכז הקניות יבלה בחיפה מיום א' עד יום ו'. רק בשעות הצהריים, עם סגירת הבנקים, היה אפשר להתפנות לעבודה שלמענה הגיע לחיפה מלכתחילה, דהיינו קניות, בשעות אחה"צ, במידה שנשאר כסף או אשראי באיזשהו מקום.

עם "סגירת הברזים" הלך והצטמצם החלק הגזברי של התפקיד ואז היו יכולים לפעול ביתר מרץ לקנות לא במקום שיותר קרוב ונוח, אלא שבו יותר זול, כי אל לנו לשכוח שהסוחר, בותן הגמ"ח, לא עשה זאת לשם שמים, אלא ביקש גם שנקנה אצלו, גם אם מחיריו היו יותר יקרים מבמקום אחר.

במשך הזמן גם לא היה צורך לבלות בחיפה יותר מיום-יומיים בשבוע והיום מספיקה נסיעה חד-פעמית בשבוע לעיר לכיסוי הצרכים.

כל האמור לעיל מתייחס לקניות עבור הקיבוץ. כי למפעל "הבונים", שהוקם עוד בשנת 1949, היה מההתחלה מרכז קניות - כיום "קניין", בנפרד, שעסק ברכישת חומר גלם ויתר הפריטים הנחוצים לפעילות הרגילה בבית היציקה. הראשון לשאת בתפקיד הזה היה לו סגל ז"ל והנני זוכר אותו מסתובב בעיר בין סוחרים ומגרשי הגרוטאות בעיר ובמפרץ חיפה, כשהוא סוחב על גבו, פשוטו כמשמעו, שקים עם פסולת פליז ונחושת למשרד הקואו-פרטיב עבור פיטינגים לדרנז' (אינסטלציה סניטארית) שייצרנו אז, לפני שהתחלנו להת-עסק באלומיניום ונירוסטה. אשתפק בזה, כי זה כבר שייך ל"אופרה אחרת".

אסיים בצייני שקדנציה של מרכז(ת) קניות היתה שנתיים, אבל לא תמיד נמצאה החלפה בזמן, נגם היו שנשברו לפני זמנם. כמובן שעם הקטנת העומס התארכו הקדנציות, כפי שאפשר לראות מהרשימה המצורפת.

רשימת מרכזי קניות

1948 - אוסי (עוזר לבא-כוח חוץ)

1949 (קיצ) - ג'ור ר.

1949 (סתיו) יצחק ע.

1951 - לסלי גרין

1951 - יצחק ע.

1952 - ראובן ג.

1954 - דוד לוי

1956 - עליזה ב.

1958 - דוד לוי

1958 - סלמה

1963 - יענקל מ.

1964 - סלמה

1965 - ריימננד ג.

1968 - איבן

1971 - עליזה ב.

1975 - דוד קנולט

1976 - רות גולן

1980 - בני פורסטר

תקן טעויות
1970 מ'ק אלסן

יצחק ע.

עושים צחוק מהעבודה

קראתי בעיון רב את כתבתו של סדרן העבודה, ולא ידעתי אם לצחוק או לבכות. אני גם לא בטוח לשם מה נכתבה הכתבה - אם לעורר את מצפוננו של החבר או אם לגלות את חוסר הבנת סידור העבודה ע"י הסדרן? ברצוני להתייחס בצורה רצינית לכמה נקודות שהועלו בכתבה.

(1) קו ההרכבה. החלטת האסיפה קבעה בפירוש, שימי העבודה שיוקדשו לקו יהיו ממאגר האבטלה הסמויה, ולא שזה יהווה את הפרוייקט העיקרי מבחינת סדר העדיפויות של הקיבוץ! כלומר, אם צריכים לשקול אם לסדר חבר מסויים, ביום מסויים, להרכיב ידיות (וע"י כך להכניס אולי 80 ש"ח) או להרכיב ברזים (שיכניס כ-2000 ש"ח), אז הסדרן מעדיף את... הידיות! מצחיק או מעורר בכי?

ועוד בקשר לקו. ברצון התנדבתי לתרום ערב להרכבת הידיות, וכך עשו לא מעט חברים. שאלתי היא, מתי עלי לחוש נקיפת מצפון לפני שאתנדב שנית? כשאראה שהרשימה ריקה? כשלא יהיה לי מה לעשות בבית? או כשהסדרן יפרסם רשימה של מי שעשה ומי שלא עשה? זה יהיה חבל מאוד, אם גורל "גיוסים" אלה יהיה זהה לגורל הגיוסים לעישוב בקיץ, כאשר לא היה שום מעקב וגם לא נעשתה שום פעולה כלפי אלה שזילזלו וכלל לא הופיעו?

(2) חדר-האוכל - פשוט מצחיק לשמוע מפי הסדרן איזושהי האשמה קולקטיבית, כגון "הזנחנו את מרכז השירות הגדול ביותר במשק", "כיום בלתי-אפשרי למצוא חבר משק אחד שמוכן לנהל את חדר-האוכל", "כיום מנהל את שטיפת הכלים מתנדב" וכו'. - אז מי אשם בכך? אתה או הציבור הרחב?

וארחיק לכת: מה זה "תורנים משאירים את שטיפת הכלים והדלפק מטונפים"? ראשית כל, זו הכללה מופרזת, שאני - כאחד התורנים - לא מקבל על עצמי את האשמה הזו. אבל מדוע יש כאן בעיה? מדוע שהאחראי (אם הוא אחראי) לא ידאג לעניינים? ועוד... הנך כותב שחדר-האוכל מנוהל ע"י חברת משק ושני מועמדים (אשמת מי זה?)

אז מדוע אף אחד מהם לא נשאר אחרי השעה 14.00 ומפקיד את המקום בידי מתנדבות? (3) בסיכום - יש לי טענות רבות למוסד שנקרא "סידור עבודה" או "ריכוז שירותים" ולצערני אני מרגיש, שאין עם מי לדבר בענייני עבודה או כוח-אדם ולקבל תשובות רציניות. נשאר לי לקוות שאותה ועדת פלאים שתקום... לכשתקום... תצליח לעשות טיפול שורש בכל הנושאים שדורשים זאת.

א ד י

דליה, 5/12/89

למזכירות קיבוץ כפר הנשיא

ח.י. שלום כבירה,

אנו חברי קיבוץ דליה, סבתא נסבא של דניאל, באנו לבקר ביום שני ה-27/11 בכפר הנשיא, בביתו אצל אביטל ואורי. לפנות ערב התברר שיש תקלה באורות המכונית שלנו. לא יכולנו לחזור לדליה מבלי שהתקלה תתוקן. לשמחתנו התנדב חברכם נחמן כץ לעבוד במוסך שלכם על מכוניתנו עד שתיקנה.

הרינו מודים לקיבוצכם, ביחוד לנחמן אשר ברוח טובה עמד לעזרתנו... מבטיחים לעמוד לשרות, בשעת הצורך. ושוב תודה - פיקה עקיבא - קיבוץ דליה

 * * * * *

- תחזית מוקדמת -

- אבל

רעיון הארוחה
 המשותפת ירד מן הפרק
 מסיבות התלויות בצוק
 העיתים.

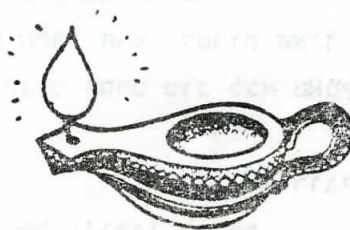
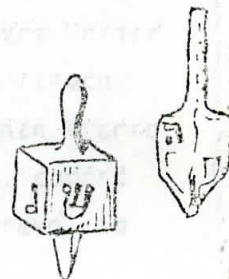
חנוכה הוא חג טוב ...

בערב בר ראשון
ביום שישי הבא
 עם שקיעת השמש
 נערוך תהלוכת
 לפידים.
 ואחרי שנחזה
 בכתובות-אש על
 ה(ספק) דשא בצד
 המערבי שלחדר-האוכל, נעלה,
 על טפנו ועל זקנינו, לאולם
 "דדו" ושם נדליק בשיר ובזמר,
 בר ראשון של חנוכה.

פרטים מדויקים - בעלון
 הבא, היוצא בערב החג.

ח נ ו כ ה ה ו א
 ח ג ט ו ב ...

"מעורר צור י ש ו ע ת י"
 היבטים ספרותיים, היסטוריים ומוזיקליים.
 ערב לימוד בהנחיית מקס מדר ותמר וולפין
 ביום חמישי, 21/12, בשעה 21.15.
 לימוד נעים ולהתראות - ועדת חגים

גם השנה מכינים ילדי חוג-העץ, בהדרכת ג'יין,
 צעצועים לילדי אליין. בחנוכה יסעו לירושלים
 למסור את המתנות.
 אם יש לכם צעצועים או ספרי ילדים מיותרים
במצב טוב (שעדיין לא מסרתם לחנות "יד שנייה"
 בתמורה), אנא מיסרו אותם לי בימים הקרובים.
 (אם אינני בבית אפשר להשאיר במרפסת)
 תודה בשם ילדי אליין - אנגה

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשָּׁבִועִי

ה ה ק ר ב ה ה ע ר ב !!

שם הסרט: חיים חדשים לאחר הגירושים - A NEW LIFE

בימוי: אלן אלדה

תסריט: אלן אלדה

משחק: אלן אלדה, אן מרגריט, ורוניקה האמל

אורך הסרט: 104 דקות

מחברת הנעורים

אלן אלדה ממשיך לעסוק בסרטים מהסוג שהתמחה בו - סרטים קטנים, על אנשים פשוטים אנטי-גיבורים, שלכודים בדרך כלל בתוך חיי המשפחה. כמעט תמיד שניים, הוא והיא, והמאבק העתיק שביניהם על שמירת הזהות העצמית מול האקסיומות החברתיות השוברות. יש לו לאלדה חוש הומור עדין ותמיד תהיה לו אמפתיה לשני בני הזוג. וכמובן שכתוך הז'אנר הזה, שבו הוא נחשב כבר לבר-סמך, כל סרט נוסף שלו הוא עוד צעד קדימה באמירה כוללת על מהות הנישואין, זמכאן גם על מהות החיים.

אן מרגרט, שבעבר הרחוק היתה פצצת מין, והיום היא סתם שחקנית מצויינת, מחליטה בסרט לפוצץ את נישואיה לבעלה שמכור לעבודתו (אלן אלדה כמובן). חשוב לשים לב שבעוד שבסרטים אחרים הבעל הוא זה ששובר את הנישואים בעקבות פגישה עם נערה צעירה יותר (עיין ערך "חיזור גורלי") ונענש או לא, כאן האישה היא היוזמת. היא פותחת בשרשרת מפגשים עיוורים ונופלת על כל מיני דפוקים, מופרעים, נודניקים, עד שבסוף היא מחליטה למתן את עצמה ונותנת לדברים לקרות ומוצאת אהבה בחיקו של כחור נאה וצעיר שאוהב אותן בשלות, חכמות ומבוגרות. במקביל גם אלן אלדה מחפש לו בת זוג חדשה, חווה חנויות מטורפות ובסופו של דבר פוגש ברופאה. גם כאן ישנו היפוך (בסרט אחר האישה הייתה זאת שמחפשת ומוצאת את הרופא). בקיצור, סרט שמבקש לומר בחן רב ובהומור, שיש חיים אחרי הגט, למרות שאין בכך כל הבטחה שהמאבק הנצחי לא יימשך. לאוהדי אלן אלדה וגם לאלה שנהנים מסרט טוב ללא מאמץ. תמיר יכול ללכת לסרט, משי יכולה להישאר בבית ולשמור על הילדים.

1. (ורוניקה) סרטים

בשבוע הבא: לחנוכה - סרט לכל המשפחה "ווילי והנסיכה" של ג'ורג' לוקאס

מה רוצים מכם הפעם?

מכונת כביסה? לא. וידיאו? הס מלהזכיר. קומפקט דיסק? מי צריך... לא עלינו. מזגן? חס ושלום.

הגנים מחפשים לקנות רדיו-טייפ, סטריאו טוב, למטרות חינוכיות. ניתן לפנות לענת א.

וגם מעוניינים לקבל תנורים חשמליים, שני אלמנטים, למי שברשותו ולא משתמש בו. אפשר למסור לפס פינק, האחראית לריהוט הגיל הרך (בגלל אילוצים כספיים לא קונים תנורים כאלה והורים טריים עם תינוקות קטנים זקוקים להם מאוד).

בתודה מראש - הגיל הרך

נוכחו: מיכאל כ., יוסי כץ, אהרון ל., דני פרידלנדר, דוד דיבון, גדי ע., יונתן ט., פיליס ק. יוסי כהן, גקי ע, דודו פ, שמואל ח.

דיון חוזר על רכישת קו-נוע לשטחי החולה:

1. הדיון הוחזר לוועדה מפני שעלות הרכישה מאומן/נען, מהם יש לנו כבר 2 קווי-נוע בשטח, עוברת את גבול ההשקעה, שהוחלט עליה בישיבה הקודמת, שהוא היה \$68,000.. הדרישה של היצרנים היא, לפי עלות הכוללת סידורים בשטח, כ-\$74,000. הוחלט לאשר את מסגרת ההשקעה המוגדלת, כאשר החלטה על הבצוע ואולי גם אלטרנטיבות יותר זולות, נמסרת לידי העוסקים בענין כולל כמובן את מרכז המשק.

עתיד המכבסה:

2. התקיים דיון, במסגרת קריאה ראשונה בלבד, על החלטת הקבוצים השותפים במכבסה האיזורית, לסגור או למכור את המכבסה האיזורית תוך שנה. הוצגה האפשרות של רכישה או שכירת מכון דרוש כדי לבצע את הכביסה שוב בבית, כאשר עלות הכביסה תרד באופן משמעותי לעומת התשלומים שאנו מעבירים מידי חודש למכבסה האיזורית. חלק ניכר מההזלה, היא העובדה שבעבודה עצמית בבית, אין לנו צורך בתשלומים לעובדי המכבסה האיזורית, כאשר העבודה אצלינו נחשבת כהוצאה קבועה שאינה חייבת זרם מזומנים נוספים. עלינו לברר עוד כמה פרטים יותר מדויקים ביחס לתנאי יציאתינו מהשותפות האיזורית של המכבסה וכן פרטים נוספים אחרים. הוחלט בחיוב על הכיוון של ההצעה להביא את הכביסה לביצוע אצלינו.

מרכזי אחריות:

3. נמסרה אינפורמציה על דיון ראשוני שהתקיים במטה חרום ביחס ליסוד שיטת מרכזי אחריות לענפי המשק, ויתכן גם כהמשך לשירותים, ובכלל, ביסוד הרעיון והגישה לנושא מונחת ההנחה הבסיסית שיש להוריד את האחריות על קיומנו ופרנסתינו מהרמה הבלעדית של הקיבוץ, כארגון חברתי/מישקי ל/הרמה האינדיבידואלית של הצוות של הענף והחבר שהוא חלק ממנו. הכוונה היא שיתוף צוות הענף באחריות הכלכלית של ביצועי הענף, יחד עם המערכת הכללית של הקבוץ. בו בזמן שאחריות זו היא כיום אך ורק של המערכת הקיבוצית הכוללת. זהו שינוי יסודי ביותר בתפיסה הקבוצית שלנו כפי שהיא כיום, ומעמידה שאלות רבות, כגון מידת הסמכות להחלטות כלכליות של צוות הענף, מידת האוטונומיה של הצוות, ועוד שאלות רבות נוספות. מאחר ומטה החרום מסיים את תפקידו בקרוב, יש צורך להעביר את הדיון והטיפול בנושא לוועדת המשק וכן, לידי המזכירות, כאשר כרוכים בנושא הזה גם שאלות חברתיות רבות. בשלב הראשון, עלינו לשמוע מנסיון מקיבוצים אחרים המנסים שיטות דומות כבר היום, והוחלט להביא חבר קיבוץ מתאים אלינו, כדי מתן אפשרות של שיחות, ברורים, ולמידה מנסיון אחרים. מצורף כאן קטע מכתבה שהופיעה בדברי הכפר לפני מספר שבועות:

הקץ לאחריות אנונימית

האחריות על הפרנסה והרווחה חייבת להיות משותפת לחבר ולמערכת הכללית גם יחד, דבר שאינו קיים כיום בכלל. החבר חייב לקבל על עצמו אחריות על תוצאות עבודתו, על מדידת התפוקה היומית שלו בהשוואה לתפוקה מקובלת באותם התנאים. אם אנחנו לא משיגים תפוקה מקובלת, עלינו - וזאת אחריותו האישית של החבר - לנקוט צעדים כדי שהתפוקה תהיה כזאת, שממנה נרוויח את קיומנו. האחריות הזאת איננה יכולה להישאר יותר באופן אנונימי של מערכת כוללת, שאין לה כוח לכפות שום דבר על אף אחד. יש למערכת, כמובן, חלק נכבד באחריות לתוצאות הכלכליות של הייצור וכו'. אבל אחריות זו אינה יכולה להישאר בלעדית למערכת, ואנו חייבים לשתף בה כל חבר וחבר באופן אינדיבידואלי ביותר.

רשם: שמואל

נוכחים: שמואל, הנרי, דודו, גדי, דודיק, אתי, צילה-תקשורת.

א. נושא בית הסיעוד:

לאחר תקופת הרצה קצרה התברר שבית הסיעוד מתפקד יפה, להוציא עניין מסירות השבת. בשבתות לא נמצאו מספיק אנשים כדי לכסות את כל השבת (בשבת עולה עבודתה של מטבי"ת מחיר כפול). נשמעו דעות מדעות שונות וסוכם שהנרי שפרונג ונטע אלמן ינסו למצוא אנשים נוספים שיסכימו למסור שבתות בבית הסיעוד.

ב. תוספת לתקנון הורים:

המזכירות שמעה הסבר ממאיר ריינס-מרכז ו. הורים, וממליצה לאספה להוסיף את התוספת לתקנון:

הורה/ים אשר במשך שהותם בכפר הנשיא יחלו במחלה פיזית ו/או מנטלית, הדורשת להצמיד אליהם מטפל/ת להשגחה וטיפול צמודים, אם שהן בודדים ו/או שבן/בת זוגם אינם יכולים להבטיח ולספק להם את הטיפול וההשגחה הדרושים - רשאית המערכת הסיעודית, בהתייעצות עם הוועדה המטפלת בהורי חברים, להציע העברת ההורה/ים למרכז אישפוז מתאים. ההוצאות הכרוכות בהעברתו ושהותו של ההורה העצמאי במוסד סיעודי מחוץ לקבוץ, יחולו עליו ו/או על בני משפחתו החתומים על הסכם זה. הורה שאינו עצמאי, יחולו הוצאות אלה על ילדיו החתומים על הסכם זה.

ג. תקציבי קיום:

מקס מדר פרש בפני המזכירות את התקציב לשנה הבאה. המזכירות הקשיבה קשב רב. ותמשיך את הדיון בשבוע הבא.

1 2 3 4 5 - PAGE

B E T T Y N Y M A R K

Last week we took our final leave of Mrs. Betty Nymark, who died here in Kfar Hanassi at the age of 92, after a protracted illness. She lived in our midst for a number of years, enjoying the love and care of her family. Mrs. Nymark was born in England, but when her parents separated she went with her mother and stepfather to Poland. From the age of 3 to the age of 12 she lived in a small town in Poland, and remembered her Yiddish to the end of her long life. The family returned to England, and there she grew up, married, and lived, with a short interlude 'in the country' when her house was bombed during World War 2. Four years ago she decided to come on Aliyah. Jerry says that the official from the Jewish Agency who met them at Ben-Gurion airport got quite excited. "This is the first time ever that I have welcomed an immigrant who was born in the last century" he said. May she rest in peace.

N E W S O F T H E W E E K -

- * We managed to get the consignment of 55,000 bottle tops off in time, and now 55,000 Americans will be able to open their bottles with Israeli tops!
- * We shall not be able to eat together on Erev Chanukka after all, but we shall be lighting the first candle together, followed by a sing-song and, hopefully, a doughnut, next Friday night. Details in next week's Page.
- * Talking of Chanukka - Jane Telem is making toys for the Alyn kids, with the help of our children, and will be taking them there at Chanukka. If you would like to send something yourself, let me know, and I will come and get it.
- * The discussion about our Tourism Project is continuing. The question is whether to enlarge the project, and by how many rooms.
- * Matty has a lovely idea for saving electricity. When she brews her late-night cup of tea, she pours the water remaining in the kettle into a thermos. Then in the morning she has hot water, which she again pours into the kettle, and it boils within a few seconds.... Any other bright ideas?
- * Our good wishes to Noam Shein - who returned to England this week. Also to Eitan Namali, back in the States.

And so, SHABBAT SHALOM, Inge

19 Kislev - Louis Nathan
21 Kislev - Mrs. Lily Resnick
25 Kislev - Moshe Doari

J A H R Z E I T

נ ו ר ז כ ר ו ן

H A P P Y B I R T H D A Y

- 17.12.89. Uddie Agam
Raffie Scheingesicht
Carmie Cina
Dannie Kaplan
- 18.12. Allan Easton
Pat Ben Ze-ev
Yotam Atir (Mendzigurski grandson)
Mrs. Clair Levine
- 19.12. Harry Bilgory
Gideon Naveh
Tal Kramer (Ben-Tsvi grandson)

20.12. Aryeh Nitzan

21.12. Matty Devons
Mr. Meir Packer

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

22.12. Shulie Devons

21.12.89. Jean & Frank Waterman
Evelyn & Harold Wallach

23.12. Zohar Ben-David

F I L M O F T H E W E E K

A N E W L I F E

with Allan Alda, Anne Margarit' Veronica Hammel,

The story of a marriage, a divorce, and what comes after. A pleasant film, that does not demand a great deal of mental effort.

THE FILM WILL BE SHOWN T O N I G H T!! because

TOMORROW NIGHT - SATURDAY, at 21.00, in the Hall, you may hear (and see)

a "country" group from Illinois by the name of

ALLISON KRAUS AND UNION STATION.

They are appearing in Tel Aviv,
Jerusalem, Be'er Sheva and
KFAR HANASSI

PARENTS IN NEED OF ASSISTANCE FOR
HOUSE CLEANING BY HIRED HELP, AT
THEIR OWN EXPENSE, ARE REQUESTED
TO INFORM MYER BEFORE 31st DEC.
This is to give us a preliminary idea, and
to investigate the possibility of putting
such an arrangement into effect.

MYER

